

Huid is ook maar huid en soms is die ontroostbaar

Moya De Feyter

kom je naast me slapen, we hoeven elkaar toch niet te begrijpen
om naast elkaar te kunnen slapen

soms wou ik dat je mijn kind was, dat je uit mijn lichaam
geboren was, dat we via onze navels verbonden waren, dat er een biologisch
motief was om elkaar tot onze laatste adem
van adem te voorzien

in dit land liggen de hoofden altijd ergens tegenaan
vallen is onvermijdelijk, helen niet aan de orde
maar de hoofden worden tenminste aangeraakt

kom maar tussen mijn ribben slapen
ik heb ze voor jou een beetje uit elkaar geduwd